

طهران

حضرت فاضل شیرازی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ایکه هرگز فراموشت نکنم نسیان را کجا مجال بلکه فراغت از یاد شما ممتنع و محال هر دم در نظری و مضمیر ضمیر و خاطری چگونه فراموشت نمایم آن یار مهربان نچنان بذکر رحمن در حرکت و هیجان است که بتوانم او را نسیان نمایم و اگر چنانچه در تحریر تقصیر شود نمیدانی چه خبر است دستی از دور بر آتش داری از برای جمعی از نفوس مکتوب خواسته بودی عبدالبهاء چنان بضعف جسم مبتلا بود که امکان تحریر نبود گاهی بجواب نامه‌های مهمه میپرداخت لهذا تا بحال مرقوم نشد معذور دارید حال الحمد لله آثار صحّت بدرجه‌ئی ظاهر و باهر انشاء الله من بعد قصور نخواهد گردید تا توانی ندای الهی بلند کن و نفوس ضعیفه را تربیت نما اسیران نفس و هویرا بنور هدی نجات ده و گمگشتگان بادیه حرمانرا بکعبه مقصود دلالت فرما اینست مغناطیس تأیید و توفیق ربّ جلیل در این سبیل ایعبد مشتاق دیدار شما بیش از شما و انشاء الله در وقت مرهون اذن و اجازه داده خواهد شد مطمئن باشید و علیک التّحیّة و التّناء ع ع

این سند از [کتابخانه مرجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۳۰ اکتبر ۲۰۲۴، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر